

Wat jij wil

Wat jij wil

Jolanda Rossieau

Schrijver: Jolanda Rossieau
Coverontwerp: Simon Waisapy
Januari 2020
ISBN: 9789402127799
© Jolanda Rossieau

Voorwoord

“Ik ga een boek schrijven!”, riep ik spontaan naar mijn collega Simon. Wij waren die middag maar met zijn tweeën op de afdeling aan het werk. Hij is wel gewend aan mijn uitpattingen. Eigenlijk is iedereen wel gewend aan mijn uitpattingen.

“Het gaat een roman worden en ik wil in de ik-vorm gaan schrijven.”

“Wat leuk!”, was zijn reactie.

Simon zal altijd en iedereen aanmoedigen om zijn of haar dromen en/of ideeën na te jagen.

Nog diezelfde avond typte ik een beginnetje op mijn telefoon en las ik even later, tijdens een etentje met vrienden, mijn beginstukje voor. Ze waren allemaal enthousiast en mijn man stond er meteen achter.

Toen ik later een erotisch stukje aan mijn zoon en schoondochter voorlas, keken ze toch wel wat bedenkelijk.

“Dat wil ik niet horen uit de mond van mijn schoonmoeder”, was één van de reacties.

Dat begreep ik dan ook wel weer, dus ben ik het over een ietwat andere boeg gaan gooien. Schrijven vanuit de ik-vorm werd omgezet naar ‘de verteller’ en zo begon mijn verhaal...

Ik heb nog nooit zoveel energie gekregen van een hobby als bij het schrijven van deze roman. Iets wat ik totaal niet achter mijzelf had gezocht. Ik hoop dat jij net zoveel plezier beleeft bij het lezen van dit boek, als dat ik er schrijfplezier aan heb gehad. Want pas dan is mijn missie geslaagd.

Veel leesplezier!

Liefs,
Jolanda x

Inleiding

Wat doe je als je hevig verliefd wordt op een man die jouw familie doodsangsten heeft bezorgd?

Jacky is een jonge vrouw van rijke komaf. Haar familie zit in de kledingbranche en handelt al generaties lang in textiel. Dit heeft zich uitgebreid tot een omvangrijke winkelketen over de gehele wereld.

En Jacky? Jacky weet niet beter. Zij is buiten haar schuld om geboren in die weelde zegt ze zelf altijd. Jacky heeft een oudere broer, Jim, en een tweelingzus, Joyce, die overigens sprekend op haar lijkt, behalve wat haar karakter betreft.

De ouders van Jacky hebben hun kinderen zo normaal mogelijk opgevoed, maar niet alle drie de kinderen zijn met beide benen op de grond blijven staan. Jacky wel. Zij is een bijzonder geval, zegt bomma altijd. Jacky is lief, zorgzaam, heeft humor en altijd oog en interesse voor een ander.

Als Jacky op een dag plotseling wordt ontvoerd, verandert haar leven tijdelijk in armoede. Waarom is zij meegenomen? Welke duistere zaakjes spelen zich achter haar rug om allemaal af? En wie is die mega aantrekkelijke, maar zeer verbitterde man?

1

Vreemde gewaarwordingen

Vandaag zijn Jacky en Joyce eenentwintig jaar geworden. En ondanks de normale opvoeding die hun ouders hen willen geven, wordt het feest groots gevierd. Het is ook wel begrijpelijk dat, als jouw familie zich nou eenmaal in weelde en rijke kringen bevindt, jouw feestje niet in een kroegje in de buurt gehouden wordt. Jacky en Joyce hebben er dan ook ontzettend veel zin in.

“Wat trek jij aan Joy?”, vraagt Jacky, die haar zus altijd Joy noemt vanwege het plezier wat haar zus maakt in haar leven.

“Ik denk mijn mega strakke jumpsuit met open rug en natuurlijk mijn nieuwe pumps van LB.”

Joyce heeft de liefde voor mode van haar moeder geërfd. Het is dan ook niet zo verwonderlijk dat zij rekken, maar dan ook echt rekken, vol heeft hangen met kleding in haar walk-in closet. Of liever gezegd: closets.

“Die jumpsuit die jij pas ontworpen hebt: die is inderdaad prachtig!”, glundert Jacky.

“En jij?”, vraagt Joyce.

“In ieder geval platte schoenen”, lacht Jacky.

Ze heeft een hekel aan hoge hakken. Ze kan er niet zo goed en elegant op lopen zoals Joyce dat kan. Ze voelt zich net

een koe die door haar hoeven is gezakt, als zij op hakken loopt.

“Toch geen platte schoenen, hè Jack? Doe eens een keer wat vrouwelijker!”, sputtert Joyce naar haar. “Kijk hier, ik heb super mooie pumps met hakken die niet zo hoog zijn.”

Joyce duwt de pumps in Jacky’s handen. Het klopt wat Joyce zegt, denkt Jacky. Ze loopt nou eenmaal het liefst in wijde flodderkleding met sneakers of andere platte schoenen. Haar moeder ergert zich altijd dood aan Jacky’s kledingstijl. Ze is totaal geen visitekaartje voor het bedrijf, zegt haar moeder steeds.

“Nou, vooruit”, zegt Jacky. “*Wat jij wil*, deze pumps gaan inderdaad wel.” En ze neemt ze mee naar haar eigen walk-in closet om er iets bij te zoeken.

Vorige maand heeft ze in Milaan nieuwe kledingstukken gekocht, die bedoeld zijn voor het grote feest. Ze kiest voor de sexy, witte jurk, die perfect bij de pumps past. Ze moet opschieten, want over twee uur begint het feest en ze moet nog douchen, haar benen scheren, smeren, tutten, de hele reutemeteut.

Het is half acht en de jarige jobs lopen naast elkaar de enorme brede en grote trap af. De fotograaf van de Belgische Celebrity Courant knipt de ene foto na de andere. Jacky en Joyce zijn al eenentwintig jaar gewend om in de roddelbladen en kranten te staan. En, in tegenstelling tot Joyce, interesseert het Jacky voor geen meter wat ze schrijven over haar. Zij weet immers wel beter. Jim kijkt vol bewondering naar zijn beeldschone zusjes.

“Wat zien jullie er prachtig uit, dames!”, zegt hij vol trots naar boven kijkend.

Jim is de enige stamboomhouder van de familie. Hij is een kwal van een jongen, egoïstisch, maar wel heel erg sportief

en redelijk good looking. Zijn vrouw zegt niks en kijkt de andere kant uit. Het heeft nooit geklikt tussen Jacky en Desiree, de vrouw van Jim.

“Kom op luitjes!”, zegt de vader van de familie, “De taxi's staan te wachten.”

De familie stapt in de gereedstaande taxi's om zich naar de afgehuurde en afgeschermdde feestlocatie te laten vervoeren.

Jacky is helemaal in haar nopjes en ze begroet de ene na de andere genodigde. De ingehuurde feestfotograaf flitst erop los alsof dit zijn laatste sessie is. Of heeft hij een andere reden? Jacky is van nature erg wantrouwig. Het valt haar op dat er veel genodigden zijn, die zij helemaal niet kent. Dat zijn natuurlijk bekenden uit de fashionwereld van Joyce, denkt ze. Joyce wordt binnenkort marketingdirecteur van het concern. Ze houdt zich voornamelijk bezig met de productie van de ontworpen kleding. Jim is adjunct-directeur en werkt nauw samen met Joyce. Het is dan ook geen wonder dat Jim de voor Jacky vele vreemde gezichten wel kent.

Desiree staat zich weer behoorlijk uit te sloven bij de mannen. Typisch Dees, denkt Jacky. Altijd zet ze dezelfde gemaakte lach op en flirt ze erop los. Aan de ene kant ook wel begrijpelijk als je al bijna vijf jaar getrouwd bent met de grootste vreemdganger van de familie. Jacky begrijpt totaal niet dat geld het wint van geluk. Want dat is de enige reden waarom Desiree bij haar broer blijft, heeft ze ooit tegen Jacky gezegd. Ze hebben samen twee kinderen en Joost mag weten hoeveel buitenechtelijke kinderen er wereldwijd nog meer rondlopen. Ja, wereldwijd, want Jim reist de hele wereld over op zoek naar goede, maar vooral goedkope producenten om hun kledingontwerpen te laten maken.

Als alle gasten binnen zijn kan het feest echt beginnen. Jacky loopt wat rond en geniet met volle teugen van de bijzonder mooi geklede mensen. Haar lievelingsmuziek, die bestaat uit een mix van motown en R&B, wordt volop gedraaid.

Ze is supertrots op het door haar samengestelde buffet, Jacky is dol op koken. Al op heel jonge leeftijd hielp ze Thieu mee met roeren in de pan, koekjes bakken en proeven. Thieu is de kok des huizes en voor Jacky is hij een tweede vader voor haar. Wat zit die fotograaf toch vanuit rare hoeken te schieten, denkt ze. Mafkees. Als Jacky het niet eens is met een persoon zegt ze altijd ‘mafkees’. Overigens wordt er op het woord ‘kut’ ook niet bezuinigd bij Jacky.

Pa, ma en bomma vermaken zich prima aan tafel. Vooral ma. Het is dan ook haar kant van de familie, die al generaties terug in de textiel is begonnen. De liefde hiervoor zit gewoon in hun genen. Niet bij pa, maar hij is wel een handelaar.

De ouders van Jacky troffen elkaar vijfendertig jaar geleden op een kledingbeurs in Parijs en werden op slag verliefd op elkaar. Alhoewel pa zakelijk is ingesteld, is hij heel eerlijk en heeft hij een klein hartje. Waarschijnlijk is dat één van de redenen dat het bedrijf nog steeds heel goed draait. En bomma? Zij is de moeder van Jacky's vader. Ze is heel slim, heeft humor en heel goede voelsprietten. Daarnaast is ze nuchter en heeft ‘alles’ in de gaten. Bomma is al een poosje weduwe en is blij dat ze er even uit is.

“Hee? Loopt Ruud daar nou? Dat zal toch zeker niet?”

Jacky wordt witheet en stormt meteen naar Jim.

“Heb jij Ruud uitgenodigd?”, vraagt ze aan haar broer.

“Huh”, reageert Jim, “hoe kom je daar nou bij? Waar is hij dan?”

Jim liegt wel vaker, maar om de één of andere reden gelooft ze hem. Jacky loopt naar Joyce, die volop in gesprek is met een getinte, aantrekkelijke man. Hij lijkt wel op die man van het strand uit de Emiraten, denkt Jacky.

“Joy!”, roept ze. “Kan ik je even onder vier ogen spreken?” Als eenenige twin voelt Joyce Jacky’s spanning en verontschuldigt zich meteen bij haar gesprekspartner.

“Wat is er?”

“Heb jij Ruud uitgenodigd?”

“Nee natuurlijk niet. Wat een stomme vraag. Dat zou ik toch nooit doen na wat hij jou heeft aangedaan?”

Jacky begrijpt er helemaal niks van. Wat doet hij hier verdorie? Ze trilt van woede, teleurstelling en verdriet tegelijk. Ruud is haar ex-vriend waar ze vier jaar verkering mee heeft gehad. Hij heeft haar zo’n verdriet aangedaan dat zij daar nog steeds niet overheen is.

“Rustig maar”, zegt Joyce. “Ik vraag wel aan hem wie hem uitgenodigd heeft en verzoek hem vervolgens heel vriendelijk om weg te gaan.”

Joyce loopt richting de ex van Jacky en spreekt hem aan. Ruud kijkt over de schouder van Joyce richting Jacky, glimlacht en vertrekt rustig naar de uitgang.

“Dees heeft gezegd dat hij welkom was”, zegt Joyce.

“Dees?”, reageert Jacky geschrokken. “Waar bemoeit zij zich mee?”

“Wiens feest is dit en wat heeft zij daar überhaupt over te vertellen? Betaalt zij of zo? Raar mens.”

Het feest is inmiddels al een paar uur in volle gang en Jacky is niet van plan om haar feest door dit akkefietje te laten verpesten. Over verpesten gesproken: Desiree komt op haar

afgelopen en knoeit expres rode wijn op Jacky's dure, witte jurk.

“Kijk uit!”, roept Jacky. “Dat deed je met opzet!”

“Oh, sorry, sorry, Jack! Ik deed het echt per ongeluk.”

Jacky loopt in een snel tempo naar het damestoilet en Desiree loopt haar achterna.

“Waarom deed je dat, trut?”, vraagt Jacky, terwijl ze driftig met koud water en wat tissues de vlek uit haar jurk probeert te krijgen.

“Ik zwikte om met mijn hak. Echt Jack, sorry! Laat mij je nou helpen.”

“Nee! Ga weg!”, roept Jacky. “Je hebt al genoeg aangericht!”.

Desiree loopt boos weg. Het lukt Jacky niet om de vlek uit haar jurk te halen en ze besluit haar eigen feest te verlaten. Zwaar teleurgesteld laat Jacky haar zus en ouders weten dat ze naar huis wil. Bomma besluit met haar mee te gaan en ze nemen samen een taxi naar huis terug.

Het valt Jacky en bomma op dat ze een andere chauffeur hebben dan normaal.

“Bent u een nieuwe chauffeur?”, vraagt bomma.

De chauffeur verontschuldigt zich in het Engels dat hij geen Nederlands spreekt. Hij heeft de klep van zijn chauffeurspet heel laag boven zijn ogen getrokken en hij heeft een donkere bril op. Jacky ziet in de binnenspiegel dat hij bij zijn rechterwenkbrauw een litteken heeft. Er bekruipt hen een onaangenaam gevoel en ze zijn dan ook blij dat de taxi hen voor de poort van hun landhuis heeft afgezet.

“Dat was raar, hè bomma?”, zegt Jacky.

“Dat was inderdaad raar”, bevestigt ze.

De vader van Jacky heeft jaren geleden -vanwege fraude- zijn eigen vaste chauffeur moeten ontslaan. Sindsdien doet

haar vader zaken met een speciale vaste taxicentrale. Niet zo één waar heel Vlaanderen gebruik van kan maken. Het is een uiterst betrouwbare leverancier van de familie. Jacky is blij dat ze thuis is en schiet zoals gewoonlijk -het maakt niet uit hoe laat het is- de koelkast in. Oh, lekker zeg, denkt ze bij het zien van een kleine schotel. Thieu heeft van de kliekjes een kleine koude schotel gemaakt en deze in het cellofaan met de naam "Snacky" erop geschreven in de koelkast gezet.

Thieu noemt haar altijd Snacky, omdat ze als klein kind al altijd wat te snaaien zocht in de koelkast. Wat is het toch een schat die Thieu. Ze pakt er een paar gevulde olijven vanaf, geeft bomma een kus en wil naar boven schieten.

“Wat was dat voor een gedoe met Rudy?”, vraagt bomma.

Bomma ziet en merkt altijd alles.

“Dees heeft hem uitgenodigd en Joy heeft hem vriendelijk verzocht om te gaan.”

“Hij houdt nog van jou Jacky, hij heeft heel veel spijt van wat hij jou heeft aangedaan.”

Jacky's ogen vullen zich met tranen.

“Welterusten”, zegt ze en ze schiet snel naar boven.

De volgende ochtend wordt Jacky met een rotgevoel wakker. Wat een kutfeest was het gisteren eigenlijk. Wat één van de mooiste dagen uit mijn leven had moeten zijn, is gewoon in het water gevallen. Of zeg maar liever: in de wijn. Jacky loopt naar haar eigen aangrenzende badkamer en laat het bad vollopen. Het is zondag vandaag en ze heeft totaal geen haast. Ze gooit wat badolie in het water en stapt in bad. Na een paar keer te zijn ondergedompeld, laat ze zich de revue van gisteren nog eens passeren en doet ze weg op haar synthetische nekkussen. Vijftien minuten later schrikt ze wakker van het geklop op haar deur. “Jack?

Jack?” Het is Desiree. Ze wil nogmaals haar verontschuldiging aanbieden, maar Jacky roept dat het al goed is. Jacky heeft een haat-liefdeverhouding met haar schoonzus. Aan de ene kant vindt zij haar zielig, omdat ze met haar egoïstische broer getrouwd is. Maar aan de andere kant kiest zij hiervoor en heeft ze zelf ook haar streken. Desiree vertrekt weer en Jacky besluit maar eens uit bad te stappen.

Eenmaal beneden aangekomen ziet ze dat de hele familie nog aan tafel zit te brunchen. Ze kust iedereen goedemorgen, inclusief Desiree. Ze loopt naar Thieu en bedankt hem voor het maken van het feestbuffet gisteren.

“Ik hoorde dat onze Ruud er ook was gisteren”, zegt Thieu.

“Ja dat klopt”, zegt Jacky sipjes.

Ruud is de zoon van Thieu en komt al van kleins af aan bij de familie over de vloer. Hij is net zo oud als Jacky's broer en heeft veel met hem opgetrokken. Vijf jaar geleden werden Jacky en Ruud verliefd op elkaar. Hij was de eerste echte liefde van Jacky. Hun relatie heeft vier jaar standgehouden. Ruud heeft haar bedrogen met een vriendin van Desiree. Vlak voor hun verloving -nu een jaar geleden- kwam Jacky achter deze relatie. Deze klap is ze nog steeds niet helemaal te boven.

Ze pakt een broodje van de schaal en schenkt voor zichzelf een kopje thee in.

“Iemand nog thee?”, vraagt ze.

“Graag”, zegt bomma.

Jacky schenkt liefdevol nog wat thee in haar kopje. De sfeer is goed aan tafel en iedereen praat nog gezellig na over het feest van gisteren.

“Wat hebben jullie allemaal gekregen?”, vraagt moeder.

“Ik heb een tas van MK gekregen van één van mijn zakenpartners”, zegt Joyce heel blij.

“En ik heb van één van mijn vriendinnen een kookboek gekregen, waar ik al heel lang naar op zoek ben”, vertelt Jacky.

“Jullie zijn weer goed verwend”, zegt vader. “Dat zag ik wel aan de cadeautafel gisteren.” Hij verontschuldigt zich en verlaat als eerste de tafel.

Jacky propt nog snel een tweede broodje naar binnen, want ze wil een lange wandeling aan zee gaan maken met de honden. Ze trekt haar sneakers aan en roept: “Gaat ie mee?” Joyce en Jacky hebben allebei op hun achttiende verjaardag een puppy gekregen. Het zijn twee American Bully’s die inmiddels drie jaar oud zijn. De honden rennen kwispelend op haar af en Jacky neemt ze mee naar haar auto. Ze doet de achterklep open zodat de honden in de auto kunnen springen. Ze stapt in en rijdt naar de poort die automatisch opengaat door middel van een ingebouwde sensor in haar auto. Op het moment dat Jacky door de poort wil rijden, ziet ze nog net een donkere auto weggrijden. Wat raar, denkt ze, maar ze besteedt er verder geen aandacht aan. Jacky rijdt naar de kust met het dak van de auto opengeschoven.

Ze geniet volop van het goede weer en de zeelucht die haar tegemoet komt. Eenmaal aangekomen bij de kust parkeert Jacky haar auto. De honden zitten al kwispelend te wachten totdat Jacky de achterklep opendoet. Ze springen eruit en weten de weg naar het pad richting het strand goed te vinden. De honden hoeven niet aangeliend te worden, want ze luisteren heel goed naar haar. Ze trekt haar sneakers uit, legt deze in de auto, zet haar zonnebril op en sluit de auto af. Wat een heerlijk begin van de dag, denkt ze. Ze fluit de honden terug en loopt hen tegemoet.

Het is erg druk op het strand dus besluit ze half in het zand en half in het water te lopen. De honden vinden het heerlijk om in het water te zwemmen. Jacky let goed op dat ze niet te lang in het water vertoeven, laatst is één van de honden ziek geworden doordat ze te veel zeewater binnen kreeg.

In de verte ziet ze een oude bekende van de lagere school.

“Hee Sara!”, Jacky zwaait naar haar.

Sara komt naar haar toegelopen en begroet haar met een kus.

“Amai, Jacky”, zegt Sara. “Nog een dikke proficiat met uw verjaardag. Hoe voelt da, éénentwintig jaar?”

“Voelt goed”, zegt Jacky lachend. “En hoe gaat het met u?”

Alhoewel Nederlands de officiële taal in Vlaanderen is, weet Jacky als geen ander snel te schakelen tussen ABN en welke taal of dialect dan ook.

Ze besluiten wat te gaan drinken bij het strandpaviljoen. Jacky fluit de honden naar zich toe en wandelt samen met Sara en de honden naar het paviljoen. Als ze gesetteld zijn, bestelt Jacky twee glazen Chardonnay en water voor de honden.

“Hoe gaat het met uw broer?”, vraagt Sara. “Ik las dat hij en zijn vrouw uit elkaar zijn?”

“Ach, welnee”, wuift Jacky. “Je moet niet alles geloven wat in de bladen staat.”

“En Joyce? Wordt zij nu mededirecteur van de zaak?”

Jacky lacht.

“Ja, dat stukje klopt wel.”

“En u?”, vraagt Sara nieuwsgierig. “Nog steeds geen goesting in het bedrijf?”

“Mwah”, zegt Jacky. “Ik ben er nog niet uit. Ik heb net mijn studie voor bedrijfskunde afgerond en wil eigenlijk een half jaartje gaan reizen, maar durf niet alleen. En u?”, vraagt Jacky aan Sara.

“Ik heb gesolliciteerd bij uw bedrijf”, zegt Sara.

“Echt waar!”, roept Jacky enthousiast. “Voor de functie van receptioniste? Wat leuk! Ik zal kijken of ik een goed woordje voor u kan doen, maar ik kan u niks beloven”, lacht ze.

Ze kijkt op haar horloge.

“Ik moet gaan. Dit rondje is van mij.” En ze wuift naar de ober om af te rekenen. Ze bedankt Sara voor het gezellige uurtje en loopt met de honden richting haar auto.

Opeens voelt ze een helse steek in haar voet.

“Auw!”, roept ze.

Ze kijkt naar haar voet, die aan het bloeden is. Er zit een flink stuk glas onder in haar voet.

“Shit!”, roept ze.

Automatisch trekt ze de scherf uit haar voet, waardoor het nog harder gaat bloeden. Uit onverwachte hoek komt er een man aangelopen, die haar te hulp wil schieten.

“Can I help you?”

Hij ondersteunt Jacky, zodat ze kan gaan zitten op het zand.

“Wait a minute, I take a first aid kit out of the car.”

De man rent naar zijn auto en komt met een verbandtrommel terug. Hij maakt de wond zo goed mogelijk schoon en het lukt hem om een wonddrukverband om haar voet te binden om het bloeden te stelpen.

“Thank you very, very much”, zegt Jacky dankbaar.

“You’re welcome”, zegt de man en hij helpt haar overeind.

De honden staan bij de auto te wachten totdat ze naar binnen mogen.

“Can you drive?”, vraagt de man.

“Yes, I think so”, zegt Jacky.

Ze heeft een automaat en het glas zat in haar linkervoet.

“May I have your address to thank you?”

De man gebaart dat hij dat niet wil en hij loopt terug naar zijn auto.

Jacky kijkt hem na en bedenkt ineens dat zijn auto lijkt op de auto die een paar uur geleden voor hun huis wegreed. Ze is dankbaar voor zijn hulp, maar heeft een naar onderbuikgevoel. Precies haar bomma, zij voelt ook altijd alles heel goed aan. Ze maakt de achterklep van haar auto open, zodat de honden naar binnen kunnen en ze trekt haar rechter sneaker aan. Ze stapt in de auto en wat beduusd rijdt ze terug naar huis. Wat een dag, denkt ze. Of eigenlijk: dagen.

Eenmaal thuisgekomen schrikt haar moeder van Jacky's voet, waar inmiddels een wat roze verband omheen zit. "Wat is er met jouw voet gebeurd?", vraagt ze geschrokken. Jacky vertelt het hele verhaal aan haar moeder en zij sommeert Jacky om mee te gaan naar de dichtstbijzijnde privékliniek. In de auto vraagt Jacky's moeder hoe de man, die haar geholpen heeft, eruitzag.

"Het was een getinte man met een vrij grote zonnebril op, en hij had een snor", weet Jacky zich te herinneren. "Hij zag er een beetje armoedig uit. Hij reed in een donkere auto en hij wilde zijn adres niet geven."

Ze vertelt dat een soortgelijke auto ook al bij de poort van hun huis stond en plots weg reed toen ze eraan kwam. Moeder is er niet gerust op en besluit het verhaal die avond met het hele gezin te delen.

Dan zijn er meer zaken die vragen oproepen: de fotograaf op het feest die foto's vanuit vreemde hoeken maakte, de Engelssprekende taxichauffeur met een litteken bij zijn oog, de donkere auto die plots weg reed nadat de poort openging. Vreemde gewaarwordingen allemaal.

De volgende dag neemt Jacky's vader contact op met de beveiliging voor aanscherping. Het hele gezin wordt geïnstrueerd om op hun hoede te zijn. En niemand gaat voorlopig nog in zijn of haar eentje naar plaatsen waar het minder veilig is.

De familie is al hun hele leven gewend aan dit fenomeen en weet wat hen te doen staat, mocht er iets gebeuren. Jacky, Joyce en Jim hebben al van kinds af aan in de vechtsport gezeten. Het is dan ook niet zo verwonderlijk dat ze allen de zwarte band voor judo hebben, tot en met de 4^e dan. De gedisciplineerde en fanatieke Jim is doorgegaan tot de 6^e dan.

